

ચાંપરાજહાડા ને સોનારાણી નાટકના ગાયનો.

સતીચરિત્ર સૂરવીરપણાની ટેક, મિત્ર મહ
ત્વાના સુંદર વિપયોથી ભરપુર.

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર.

માસ્તર નાનાલાલ વીં મગનલાલ
બુકશેલર એન્ડ પબ્લીશર.

આવૃત્તિ ૧ લી—પ્રત ૧૦૦૦

(અથ સ્વામીત્વના સર્વ હક્ક કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે.)
કર્તાની રજા સિવાય કોઈએ છપાવવું કે ભજવવું નહીં.

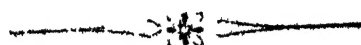
અમદાવાદ

“રાજનગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યાં.”

સંવત ૧૯૪૭—સને ૧૯૯૧

કિંમત બે આના.

વાંપરાજઢાંડા ને સોનારાણીના નાટકનાં ગાયનો.

સુત્રધાર—

શાંમકલ્યાણ.

નમીએ જોડીને હાથ નાથ નિર્વાકારી;
કૃપા કરો કૃપાળ વંદીએ ધ્યાન ધારી—ટેક.૧
દયા સીંઘુ દીવ્ય જ્ઞાન આપ સુખકારી;
સદા કરો સદાય પ્રભુ સનીધે વધારી—નમીએ૦
ચમત્કારી શક્તિ અતિ જાડ બક્ષીહારી;
સૃષ્ટી સૃજના પુર્વ કર્યાં પોષણ પચારી—નમીએ૦

નટી—

હોારી.

સતી થકી પૃથ્વી આ શોભે,
જાણો છો જગદાધાર—ટેક.
સતીથી જગમાં પ્રગટે સુરત્ન,
સતીથી સુર્ય પ્રકાશ;
સતી જો સાચવે સત્યપોતાનું,
નવ નડે યમનો ત્રાસ—સતી૦
સતી થાઓ સૌ ભારત ભૂમીમાં,
પાકે પુરુષ સૌ વીર;
અસલ શર આવે આ ધરામાં,
શાંમજો જન ધરી ધીર—સતી૦

સૂત્રધાર—

ગીતિ.

ચાંપરાજ હાડાની, નારી સૌનારાણી સૂતી જોહ;
પતિતું સંકટ હરવા, થઈ નાયકા મન વિચારી તેહ.

સૌનારાણી—

ધનાશ્રી ગજલ.

બાગ ખીલ્યો છે અથાગ, જોને દાસી, બાગ ખીલ્યો છે અથાગ—ટેક
લતા મંડપમાં લેહેર ઉડે છે, દ્રાક્ષ દાડમને સાગ—જોને
મયુર શુડા શુક મેના બપૈયા, ઉડા હચ્ચારે રાગ—જોને
શીતળમંદ સુગંધીત વાયુ, તે સુખનો નહિં ત્યાગ—જોને
મધુકર પુષ્પ ગુંજાર કરે છે, નીર્મળ કેતકી નાગ—જોને
સ્વામી વીનાનાં સુતાં જોખનીયાં, સુતું અખંડ શૌભાગ—જોને

મુશીળા—

દક્ષણી લાવણી.

શાંતી દિલ ધરો, મધુર વાય વાયુરે—ટેક.
દિલ આરામ, પ્રગટે કામ, આઠે જામ,
સરસ ધામ, સુખ શીરે છવાયુરે—શાંતી
પક્ષીના સ્વરે, અમૃત પાન પાયુરે;
નમળે કાંત, શીતળ શાંત, જામર જાંત,
મળી એકાંત, વાસમાં વધાયુરે—શાંતી

સૌનારાણી— નંદલાલના મહિનાનો રાગ.

સ્વામી લીઝોને સંગ મુજને સંગ લીઝોને—ટેક,
આપ વીના અમુજાઈ પ્યારા, નીર વહે છે ચોધારાં;
યાજો નહિ મુજથી ત્યારા, મુજને સંગ લીઝોને.

મુજને સ્વામી જાઓ ન મેલી, દુઃખ વખતે કોણુ છે મેલી;
આપ વીના હું થઉં ઘેલી, મુજને સંગ લીઓને.

આંપરાજ—

ગીતિ.

સ્ત્રીને સંગે ભેતાં, અધિક દુઃખ ખમવું પડે મારે;
જનું પર જૂમીમાં, આકત આવે કરવું શું ત્યારે.

સોનારાણી— દેખી તેરી વફાદારી એરાગ.

સ્વામી વાત સુણો મારી, હું દરગરી કહું પ્યારી—સ્વામી.
આપ છોજ દેયાના હાર, બલા બરથાર, પ્યારા દિલદાર;
દારી છું તમા આ—આ—આ—આ—રી—સ્વામી.
હું સાથે તમારી રહું, જુદી નહીં થઉં, સત્ય સૌ કહું;
માનો નિરધા—આ—આ—આ—આ—રી—સ્વામી.

આંપરાજ— તું ન કુમલા જીઅરવા—એરાગ.

તમે વાત વિચારો, (૨) હે પ્યારી મારી તમે વાત વિચારો;
સંગે ભેતાં સંકટ પામું, હરકત આવે હનરો—હે પ્યારી.
આપું કટારી અને રમાજ આ, તેને ગણો દેહ મારો—હે પ્યારી.

આંપરાજ—

કેરબો.

કહો કહો પ્રધાનો, વાત સાચીરે.

વાત સાચીરે તમે વાત સાચીરે—કહો—એ ટેક.

પુર માંહી કેવાં ચાલે છે ન્યાય નીતિનાં કામ;

સુખ દુઃખ પ્રજા પામે કેવું, જણાવો આ કામ—કહો.

કેળવણી કેવી ચાલે છે, કેવા છે વેપાર;

આશીશ મુજને આપે કેવી, નગરીના નરનાર—કહો.

સત્યસિંહ- દયાળુ દેવ, કપાળું તું. એ રાગ.

સુખી સૌ છે પ્રજા પુરની, આપે આશીર્વાદ; શુભ ઉરની
પામે પડીતો, અરે બહુ માન, વળી મેળવે, ગરીબો માન.
પ્રીતી પુરજન, રાખે છે બહુ, વળાન તેનું, હું તો શું કહું
નથી મેઘવટ્ટી, છે એ દુઃખ, બીજી સૌ વાતનું છે સુખ

આંપરાજ- ગજલ.

આજથીજ દાન દેવું નિત્ય પુરમાં,
સત્ય ધર્મ ધરે હાલ મુજ ઉરમાં;
રંગ જન પ્રત્યે નિત્ય રહેમ રાખજો;
દુઃખીઓનાં દુઃખ તમે ઝટ કાપજો.

અંદરાજ- હું મરી.

ધમધોર થયો, ધમધોર થયો.
નૃપ નીરખો મેઘ ધમધોર થયો.
આસપાસ આકાશ ઘેરાયું,
ઝરમર ઝરમર જોને પડયો.

સોનારાણી લેરવી ગજલ.

સ્વામી વીનારે શાંતતા; વળે નહીં મને-ટેક
હરનીશ પુણુ પ્રેમથી, રાખી પ્યાર હું તેમને;
મીન જાંખે જળમાં પડયું, ચાત ચાહે મેઘને-

સ્વામી ૦

આંપરાજ- દક્ષીણી લાવણી.

નવ ઘડો નીરાશ, પ્રાણથી તું પ્યારીરે-
વિત્યા છે માસ, મુંઝી આ વાસ, સાહની પાસ,
જતું છે પાસ, મુદત ધઈ છે મારીરે-

ટેક

૧૩૧૧

માટે મારી વાત, અંતરે ઉતારીરે
 થઈ પ્રસન્ન, શાહુવતન, જવા આ દંન,
 દેવચન્ન, પતીવ્રતા છે નારીરે-

નવ૦

સોનારાણી ભેરવી-હુંમરી.

નહીં જવા દઉ દિલ્લીમાં પ્યારા, બળે લાય મન મારારે—ટેક૦
 વારે વારે શી ગુલામી તે કરવી, થઈને દુઃખીયારારે— નહીં૦
 સંગે રહીને સુખેથી કરીશું, મોજ મજાહ અપારારે— નહીં૦
 જળમીન જેવી પ્રીત બંધાણી, તેવી મુજ પ્રીત પ્યારારે— નહીં૦

ચાંપરાજ— આલમને ગમને આનંદેરા એ રાગ.

મારી પ્યારી દિલે શાંતી ધાર, બાકી દિન હવે જોને પ્યારી તું
 દિલ્લીમાં જવાના બાર. જણેછે તું પરાધીનનો સાર, માટે ત્યાં
 મારા ગયા વિના, કોપશે શાહ અપાર.

સોનારાણી— કટ્યાણુ.

પ્રાણુના પતી, ન બોલો કૂર અતિ,
 અસત્ય આ શું ઉચરો, મુઝાય મમ મતિ—ટેક૦
 સુવચ્છો સણુગાર સજીને, શી હુ માનું મોજ;
 કુમ કુમ ચાંલો બાળે મુજને, નાય વીનાનો રોજ—હે પ્રાણુના૦
 મીઠાં બોજન દેખું જ્યારે, ત્યારે લાગે રાખ;
 સ્વામી સંગે બેસી જમું, રાખ ગણીને દ્રાખ. હે પ્રાણુના૦
 આઘા દો તો દિલ્લી આવી, પાડું શાહાને પાય;
 કંઠી બાળાનું પરી બળે, તસ્ત ત્યાં પરખાય. હે પ્રાણુના૦

ચાંપરાજ— દેખી અમેસી ચતર નાર. એ રાગ.

વિચાર બહાલી આ વાર, એવું કોલે શું મને લગાર;

સાહ તણું શીર છેદવું, શો એમાંથી ઉપજે સાર.—૧

સાહ શાળા દિસે છે ભારી, અદલ ધનધારી પ્યારી;

તેને તુજ માટે શું મારી, ખઉ હું શું ફિટકાર.—૨

મોનારાણી—અયે મહેર જે વફા હુવા કયું. એ રાગ.

સધારો પ્યારા મારારે, મુકી મને નિરાધાર; અરેરે આ ઠાર.

આધાર નથી અન્યનો, બનાવો કાં લાચાર; તજી ભરથાર;

“પણ” પાળીને પાછા ફરજો, ઝટ એ મારા દિલદાર, દયાહિતાર.

વિરહ વેરી સદા અહીં મુજને, આપે દુઃખ અપાર, અરેરે આ ઠાર.

શોરઠની ગાડી.

પ્યારા પ્રાણનું રક્ષણ કરજોરે,

મારા નાથ પાછેરા ફરજોરે.

ટેક.

હ માસ મુધી અંગે ઉદાસી,

કષ્ટ મારું દુર કરજોરે.

મારા નાથ૦

મુખનાં સાહિત્ય ત્યાગ કરું છું;

દર્શન દર્ઠ દુઃખ હરજોરે.

મારા નાથ૦

અધિક કહું શું નયન વિલાસી,

ઝટપટ પાછા ફરજોરે.

મારા નાથ૦

નિમળમતી—

ગીતિ.

ફરવા ફરતાં સંગે, મોજ મનહમાં પણ સાથે રહેતા;

વીતેલ મુખ ફુલોની, વાતો પરસ્પર પ્રેમ ઘડી કહેતા.

સગા બ્રાત્ર સમ પ્રીતી, રાખી હૃદયમાં ધરતા ઉર વિવેક;

જોડી તમારાં જેવી, મને કદાપિ ઓળી હજારે એક.

પાહાડસીંહ—

રાગ સહર.

સળજ સારાં કામો, કરે જ્યારે મિલ મળે સારો;
કુકર્મી મિત્રોથી, જેસે લજ્યા મુકી તે બિચારો.

વિભળમતી—

માલીની છંદ.

અમ્મર કીર્તિ પામે, મિત્ર જો હોય સારો;
દુઃખો અતિ પામે, હોય મિત્ર નહારો.
નાહી નહીં કદી આવે, સાથે સ્વામીજી કાંઈ;
લઈ લઈ જન જાયે, સંગે સારી પુરાઈ.

ચાંપરાજ—

ક્ષત્રા કલક કેમ લેશેરે. એ રાગ.

અહો! અકબર શાહસુલતાન—વદો શું આપ વેણુ આવુંરે.

નહીં સાંખે ક્ષત્રી બચ્ચો અપમાન—	વદો.
ધણી સતી સુતા ક્ષત્રી ધર માંય—	વદો.
છતાં કેમ કરી મેહેણાં ખાય—	વદો.
નવ જવા દઉં ક્ષત્રીઓનું નામ—	વદો.
હોડ બકવા ધર આજે હામ—	વદો.
પાળે પતીવ્રત મારી નાર—	વદો.
જતાં જન ન ડરે લગાર—	વદો.
નથી ક્ષત્રીઓ થયા બળ હીણ—	વદો.
ક્ષત્રી બાળાઓ સતમાં પ્રવીણ—	વદો.
આપ વચન સુણી ઉઠે જવાળ—	વદો.
અરે સતી નારી ક્ષત્રીમાં છે હાલ—	વદો.
મારી પ્રીયાનો લઈસો મને પૂર—	વદો.
શુદ્ધ સતીનું તેના માંહી નર—	વદો.

આપ ઇચ્છાથી ઘરું હું લઉં—

વહોં

માયું આપું મારું નિકળે વેળે બાજુનું—

વહોં

શૈરખેક—

ત્રીતાળી આપાણું.

મેરા મનમે રાખતાહું તારા,
દીયો રંગ પર ચેલે તારા,
ટેક તોડાયા મને તારા—
તબ ઉસકે કાળે તારા.

આપ આગે વાલ રાખતા તારા,
સાંખી જાતી વેલ મને તારા,
ઉસ લીયે દેતામે તારા,
ઉસકી ઓરત તારા આપા.

અકબરશાહ—

ગીતિ.

સુંણ શૈરખેક સચ્ચી, આળે તુજા કાંઈ નાં મન પાત;
જો હોવેગા જુદા, તબ મે તેરી રંગ રાખાવા.

આંખરાજ—

ભેરવી ગઝલ.

શાહ સુંણો હાલગા, તેજી નાં મન પાત;
ધીઃકાર પાપી નારને ક્યાં મેં મન પાત;
વીશ્વાસ રાખી હોડ પીયી ખાતી જાતી નાત;
દગો તે દુષ્ટાએ દીયો બરે મને આહાર.
શીટકાર દેવા એહને આપો રંગ સરકાર.
સુદત પર પાછો આવી ખડો થઈ આહાર.

અકબરશાહ—

ગીતિ.

રંગ નહિ મીલેગી, અબ મુન્હેમાર હુવા તું મેરા;
અબ જાતીન તું દેવા, તબ છુટકારા હોવેગા તેરા.

પાહાડસિંહ—

ત્રીતાળી ચોપાદ:

દીક્ષીપતી સુણો સરકાર,
કરૂં વીનતી આજે આ દાર;
એ મિત્ર મારો દિલદાર,
થઉ જમીન તેનો આ વાર.
આપો રજા એને જવા માટે,
આપું શિશ માઈ એના સાટે;
મિત્ર કરતાં નથી આ વધારે.
ધન દોલત એ મન મારે.

ચાંપરાજ—

બનજારો.

ખારા મિત્ર વિના આ દાર, દીયે માથું કોણ દીલદાર;
ઘાડ વખતે ધીરજ આપે, વળી સંકટ પોતે કાપે;
સહી દુઃખો દિલે અપાર.— દીયે માથું
ચંદ ચકોરની જેવી પ્રીતિ, જેવી જળ મીનની રીતી;
તેવી પ્રીતિ મન મોજાર.— દીયે માથું
ખરી ખરી મિત્ર તુજ ટેક, તેં જણાવ્યો જગને વિવેક;
છે સારા તુજ વિચાર;— દીયે માથું
મને વખત મળ્યો છે કેવા, કે કરજો મિત્ર મુજ જેવા;
જેહ ઉતારશે ભવપાર.— દીયે માથું

પાહાડસિંહ—

ચીતિ.

શાણા મિત્ર મારા, સાં જઈ તેની તપાસ તમે કરજો;
કેવું સમાવી શાંતી, ચાંપરાજ તમે ચિત્ત માંહી ધરજો.

સોનારાણી—

બીહાગની ગજલ.

સુંબ હે દાસી પીયુ પ્રેમ વીના છે નારીને બિઝાર;—ટેક.

ધિક આ મંદિર ધિક બગીચા, સર્વ વળી શ્રંગાર.—સુંબ૦

પીયુની પાસે પત્ની શોભે, રહે રોહિણી અંદની પાસ;

પીયુ મુખ વિમૂખ વનિતા રહે, તેની જાંઘળી ધિકાર.—સુંબ૦

માલીની છંદ.

શીતળ પવન (ધીમો, અંદ્ર જ્યોતિ રૂપેરી;

સુવન, કુસુમ, વીણા, કાચલો કલેશકારી;

લલિત વિવિધ કીડા, હાયા સંતાપકારી;

નથી સહન મતો આ, પતી વિયોગ ભારી.

નાથ કેસે ગજકો. એ રાગ.

અહો શંભુ સ્થાય થજો ભારી,

મને આશા તમારી છે ભારી.—ટેક.

પતી મારાનું વિદ્ય વિદારી,

રાખજો તન સુખાકારી;

અમતજી અપરાધ ક્ષમાવી,

કરજો કરજી હે મોરારી.—અહો શંભુ

આંપરાજ—(કાલેથી.) કાત્રી કલંક કેમ લેશે. એ રાગ.

ફટ ફટ હે પાપી નાર,—છુપાવ તારું મુખ કાળુરે;

ધિક ધિક તારો અવતાર—મરસે માથું કાપું મારે

રાખ્યો વિશ્વાસ તારો રંડા નાર— છુપાવ૦

ભારે ક્યો મને છેક મુવાર— મરસે૦

છટ્ટ છકેલી ક્યોં વ્યભિચાર—

ધુપાવ૦

કાપું શીશ તારૂં મારી તરવાર—

ભરંસે૦

દાસીઓ— કટયાણુ.

માહારાજા રોષ ધરો ન, ક્રોધ કરી તમે ભારીરે—માહારાજા૦

પતીવ્રત પાળે પુરણુ પ્રીતે, કેમ કહો વ્યભિચારીરે—માહારાજા૦

માનો માનો તમે વિનતી અમારી.....

વ્યાંપરાજ.....અધ કર ઝટ જીભ તારીરે

દાસીઓ—માહારાજા રોષ ધરો ન, ક્રોધ કરી તમે ભારીરે.

સોનારાણી— અચાનક આશો કોપ-એ રાહ

એકદમ દુઃખ કેમ દિધું વિશ્વાધાર,

સહન શી રીતે થશે દિલમાં ડહ—(ટેક.)

પતીવ્રત ધર્મ મારો નિત્ય પાળતી,

સ્વામીની સેવામાં સદા દિન ગાળતી—એકદમ૦

ઓઝીંતા પધારી પીયુ દીધો શીટકાર,

વાંકતે શો એવો મારો સુજે નલગાર—એકદમ૦

શિયળ તજીને નથી ક્યોં વ્યભિચાર,

તેમ પગ નથી દીધો કદી મ્હેલ પહાર—એકદમ૦

દાસીઓ— અનળરો

પતી પ્રેમ તમારો ભારી, છો સાંણી સતી નારી—ટેક.

કરો શિયળ રક્ષણ સારં, તમે ગાળી શરીર તમાર;

પીયુ પીયુ મુજે ઉચ્ચારી—પતીપ્રેમ૦

તુમ્હ જાણી જગતનો હાક, પતી પેટીની બચ્ચતાં માક;

પ્રીત સાધી હૃદયમાં સારી—પતીપ્રેમ૦

સુશીલા— અખોલા શાને લયો છો—એ રાંગ.
 પ્યારી માઈ આજ તમે તો, ઝટપટ તૈયાર થાઓ— પ્યારી.
 રહાયે કરશે શ્રી શંકરજી, વેગે દિલ્લી ભણી જાઓ—પ્યારી.
 કોઈ કલ્પાંત દૂર, વિસારી, પતીની જ્હારે ધાઓ— પ્યારી.
 મેહેલું નહીં તો રહેશે શીરપર, જગમાં અતી વખોવાઓ—પ્યારી.
 સોનારાણી— આશાધારી.

મેહેર કરો હે મોરારી, મગાધારી,

મેહેર કરો હે મોરારી—ટક.

શીરના સાટે સતીજત ધારું,

સ્વામી શેવા મણી સારી...મયા.

કલકં વાદળું ક્યાંથી આવ્યું,

તોયે અતિ દુઃખકારી—મયા.

સત્ય હોયે જો પ્રભુ માઈ,

તો મને લેજો ઉગારી—મયા.

સોનારાણી— (જુઓ જુઓ વિગ્ર ભાડી તામ.)

અરે ! અરે ! હવે થઈ હું તૈયાર—મેહેલું કદી ન માંધે ધરે;

વેગે દિલીમાં વતાવું હાહાકાર—

મેહેલું.

મારે માંધે જોણે મુકયું જુહું આળ—

મેહેલું.

તેની ખોળી ખોળી ખેંચી તાણું ખાલ—

મેહેલું.

જો હોઈ કદી ખરી કાત્રી નાર—

મેહેલું.

તો હું કરું દુસ્મનને ખુવાર—

મેહેલું.

સારી દીલીને દુલાહ આવાર—

મેહેલું.

શાહ શીરપર માઈ તરવાર—

મેહેલું.

એની દીલીમાં કરીએ કાળો કેર—

મેહેલુ૦

પ્રાણપતીને તેડી લાવું ઘેર—

મેહેલુ૧

દાસીઓ—(શાકી શરાબ એકીલા. એ રાગ)

સુશીળા—જેને તું ખેન, બાઇનાં વેણ,

મોહિની—કોષ ભરેલાં રાતાં નેણ;

કાન્તા—જોઇ સરાને ચડે ઘેણ,

સર્વ સાથે—ધન્ય છે બાઇ ધન્ય ધ.

સુશીળા—એમના ઉર આવ્યું શુર,

મોહિની—કોષ ભરાયું કેવું તુર;

કાન્તા—દીલી કરશે ચકચુર,

સર્વ સાથે—ધન્ય છે બાઇ ધન્ય ધન્ય!!!

કાન્તા— ગીતિ.

સમજી શાણા બાઈ, ધિરજ ધારી દિલ વિશે ભારી,

વેગે વાટે વળોને, વખત વિતેથી થશેજ ખુવારી;

આશ ધરી ઇશ્વરની, અંતર વિશે હર્ષ અતિ આણે,

વેગે વિન્ય કરીને, ઝટપટ પાછાં આવીશું જાણે.

પ્રાહ્લાદશીલ— (દેખી તેરી વફાદારી-એ રાહ)

શું સોચ કરે પ્યારી, તું સમજી ચઈ ભારી-

હે પાછાં વળોને નાર, ખરો તુંજ પ્યાર, જોયો આ દાર;

સતી તું બા આં-આં-આં-રી-શું સોચ કરે પ્યારી.

વિમલમતી— (સહીયર દુઃખ શું હાખવું-એ રાગ.)

પ્રીયપતી આજે પ્રીતથી, મીઠા સાટે દો શીશ;

ધન્ય ધન્ય તમ દેહ આ. રીઝશે જમદીય. મીયક

રૂડો દિવસ આજનો, શુભ ઘડી પળવાર;
 મિત્રનો જાન બચાવવા, તમે થયા તક્યાર- પ્રીય૦
 દુઃખ દિલમાં એટલું, થશે મારે વિમોગ્ન;
 સસારમાં રહેવું પડે, શાહી મનમાં શોક- પ્રીય૦
 વેરાન જેવું મુજને, સર્વે ભાસશે શુન્ય;
 આપ છતાં મારે ડોઢની, હતી નાહી નુન્ય- પ્રીય૦
 લાડકવાયા બાળ આ, નિત્ય કરશે યાદ;
 ચિંતા ઉઠે તે ચિત્તમાં; ધરે ધ્યાનમાં દાદ- પ્રીય૦

પાહાડશીલુ- સદર.

રૂદન પ્યારી કરો નહી, મન માફ મુઝાય;
 દયા તમારી ભાવતાં, બાળ હાથથી જાય- રૂદન૦
 સુખી થઈ હું સ્વર્ગમાં, કરજો એવાં કામ;
 સતી શોભા વધારજો, માફ રાખજો નામ. રૂદન૦
 પ્રાણુ પ્રીયા પાછાં વળો, શુભ રાખજો વાત;
 મિત્રને આ ન જણાવશો; નહીંતો કરશે ધાત- રૂદન૦
 ધિરજ દેજો તેને તમે. નહીંતો હારશે હામ;
 વાત વીપરીત તેથી થશે, બગડશે સૌ કામ- રૂદન૦

આંખરાજ--(પ્રવેશ કરીને)

સામાશ તુજને સામાશ, ખરો તારો વિવેક;
 દોસ્તી દષ્ટાંત બતાવીયુ, સૌને લેવા સુટેક- સામાશ૦
 ધિક્ક ધિક્ક હોજો મુજને, કરી મે બહુ વાર;
 દુઃખ તેથી તને થવું, અરે મિત્ર અપાર- સામાશ૦
 અરે કદાપી તાહરી, મિત્ર થાત મે ધાત;

તો મિત્ર વધી ઠરીને, જગમાં વગોવાત- શાખાશૃંગ
 સલામ સલામ મિત્ર છે, આજે છેલ્લી સલામ;
 પ્રીતેથી તમે પૈરવરે, સૌની સંગે મુકામ- શાખાશૃંગ

જમાલખાં- ગીતિ.

ચાંપરાજ હાડાજી, શુળી ઉપર આજ ચડે નાહી,
 શહે ખોલાવ્યાં છે, માટે ચાલે કચેરી માંહી.

સોનારાણી-(ગુલશનમાં માહુડ ખડા ખડા રોતાહે એ રાગ.)

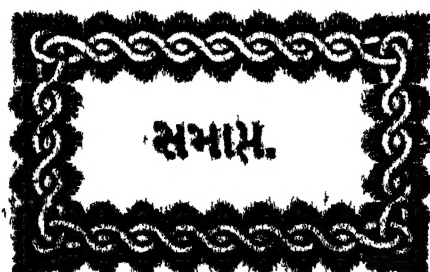
હે શામ સુણો તમે આજ વિનતી મારી;
 હું દુઃખીયારી છું નાર શરણે તમારી;
 લીધો મેં વેસ્યા વેશ સકટને હરવા;
 છું ચાંપરાજની નાર, સતી હયાં હરવા.
 ક્રોધ આવ્યું નથી મુજ મેહેલ વડુ છું સાચું;
 થયો પ્રપન્ન એમાં પુર દીસે સૌ કાચું.
 હું પાળું પતીવ્રત ધર્મ ધરી મન પ્રીતી,
 કેમ મુકી સારી રીતી, કર હું અનીતિ.
 હું શીવ પુંજનમાં ચિત્ત રહીતી ધારી;
 જોગીયાં આવી નાચે મને કીટકારી.
 ક્રોધ કરી કાપવા થયા શીર તપ્યાર;
 મને વચન વૃદ્ધિનો માર્યો અતીશે માર.
 હયા લાવી દાસીએ જાન જમાવ્યો મારો,
 નહીં તો મેહેલમાં રહેત મુજ સીર મારો;
 હું ભરમ ભાગવા આવી અરે આ હારે,
 તમે દેશો તેનો ત્યાગ, શોષ્યા સરકાર.

શૈરબેઠક— અંદરુખીને એકાલી. એ રાગ.
 સતી માક માણું તુજ કને, ધિક્ક ધિક્ક છે આ જન્મને—ટેક.
 અધરિત કામ મેં કર્યું, ન લેશ જ્ઞાન મમ ધર્યું;
 છું ગુન્હેગાર ક્ષમા કરો, નવ રીસ ઉરમાં ધરો.—સતી.
 ગુજ માવડી બચાવ તું, અધોર પાપી આજ હું;
 છો દેવી રૂપ હું રંક છું, ક્ષમા કરો કંગાલ છું,—સતી.
આંપરાજ— ગીતિ.

કુકર્મ કપટે કીધું, પલુ છેવટ આવ્યો શરણે મારે;
 શરો ક્ષત્રી તન જે, શરણાંગતને કદી નહીં મારે.
 બનવા કાળ બને છે, એમાં એનો નથી જરાયે વાંક;
 શાહ જવા દો એને, ખરે બિચારો દીસે છે બહું રાંક.
 (આંપરાજ સોનારાણી સહીત બુદિકોટા ગાય છે.)

સાર્વે પાત્રો.— ધનાશ્રી.

ઉત્તમ દહાડો આજ, સર્જનો, ઉત્તમ દહાડો આજ.—એ ટેક.
 સોનારાણીએ આચળ્યું શીયળ, સુધર્યાં તેનાં કાજ.—સર્જનો.
 દંપતી તેમણે આ દુનીયામાં, નામ રાખીયું સદાજ.—સર્જનો.
 પામ લાગી પરમેશ્વર પાસે, પ્રીતે પ્રણુમીયે આજ.—સર્જનો.
 શુભ શુક દરગુર્જર કરજો, અરજ ગુજારે સમાજ.—સર્જનો.

જાહેર ખપ્પર.

નિચે લખેલાં પુસ્તકો જેઓ સાહેબને જોઈતાં હોય તેમણે અમદાવાદ, સુરત, મુંબઈ, વડોદરા, ભાવનગર વીગરેના બુકશેલરો પાસેથી અથવા અમારી પાસેથી રા કડી કિંમત મોકલી મંગાવી લેવાં; જથ્થાબદ્ધ મંગાવનારને ઘણાજ સરને ભાગે આપીશું.

કિંમત.

૨ આ. પાકા.

ભત્રુંદરી નાટક મોટું.....	૦—૬—૦
ચાંપરાજ નાટક મોટું (રૂપાય છે).....	૦—૮—૦
પૃથ્વીરાજ રાઠોડ નાટક.....	૦—૪—૦
ભત્રુંદરી નાટકનાં ગાયન.....	૦—૨—૦
ચાંપરાજ નાટકનાં ગાયન.....	૦—૨—૦
લીલાવતીનાં ગાયન.....	૦—૨—૦
ચંદન મહ્યાગિરી ચરિત્ર નાટક.....	૦—૨—૦
સદેવંત સાવલીંગના ગાયન.....	૦—૧—૬
વનરાજ ચાવડાનાં ગાયન.....	૦—૧—૬
રાણેકંઢવી રાહ ખેંગાર.....	૦—૧—૬
શાકુન્તલ નાટકનાં ગાયન.....	૦—૨—૦

વેચનાર

માસ્તર નાનાલાલ વિ. મગનલાલ.

બુકશેલર—એન્ડ પબ્લીશર.

અમદાવાદ—મુસાપારેખની પોળી.

